

Nyitra-völgyi Lap

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.
Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PÁL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

POLLÁK LENGYEL BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY Fötér (Platzko-féle ház)
hova a lap részét illető közlemények küldendők.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

A szocializmus mellékhatása.

A múlt hét valamelyik napján Nagy-Tapolcsányban a Fötér néhány épületének a falán hatalmas plakátok jelentek meg, melyeken a *munkanélküli nyomdászok száz-as bizottsága* felhívást intéz a gyermekek szülőkhöz, s óva inti őket, nehogy gyermekeiket a szerintük átkos és halálhozó betűszedői pályára adják. Felsorolják ennek a pályának minden tényleg meglévő és csak elképzelt gyötrelmeit, elmondják, hogy a könyvnyomdászok közül körülbelül egy ötödresze állás nélkül lézeng, ronkoni nyakán tengődik. Szóval összehordanak mindent, a mi alkalmas lehet arra, hogy a gyermeke jövőjéért aggódó szülő mindenképpen elrettenjen attól a gondolatától, hogy gyermekét erre a pályára adja.

Nem csikkezzenék erről a dolgról, ha az a nyomdászoknak *kebelbeli ügye maradt* volna. Miután azonban ők a kérdéses felhívásnak közzétételével *általános társadalmi kérdéssé* léptették elő ügyüket, tehát jónak látjuk az ő energikus kirohanásuknak egy kis ellengőzt adni.

Alig van már most kenyérkereseti pálya, a melyen tulprodukciónak nem lenne. Ez a tulprodukciónak azonban legtöbbször csak látszólagos. A törekvő, ügyes, szakértő és munkaszerető ember mindig

kap alkalmazást. Szóval: a szem bent marad a rostában, a pelyva pedig kirostálódik. Az illetők legtöbbször tehát maguk az okai, ha nem kapnak alkalmazást, s így azokra nem a *munkanélküliek*, mint inkább a *munkátlanok* elnevezés illik jobban.

Hogy a betűszedés egy cseppet sem használ az egészségnek, az már régi dogma. De Istenem, hány olyan hivatásuk van, melynek betöltésénél lépten-nyomon a legnagyobb veszélyeknek van az ember egészsége, sőt élete kitéve. Az orvos ragályos betegek között jár, a hajós a tengerbe fullad, a tanító romlott, bűzhödő levegőben sorvasztja életét, a gyári munkást gépek zuzhatják össze és végre a jómódban levő tőkepénzest a guta ütheti meg. Így tehát mindnyájunkat érhet bal eset, s így természetesen nyomdásznak lenni sem éppen a legkellemesebb dolog.

Szó sincs róla, hogy a nyomdászoknak is ne lenne jogos egynemű panaszuk. Csakhogy annak az orvoslását azon az uton, melyet a *munkanélküli nyomdászok száz-as bizottsága* választott, nem lehet orvosolni, mert az ő felhívásuknak nagyon *üzleti színezete* és *szociális íze* van. Az eredeti cél, — t. i., hogy távollartsanak másokat a betűszedés fárasztó mesterségétől — úgy sem érik el, de elérik azt,

hogy a saját kebelükben fölfokozzák az elégedetlenséget és melegágyat készítenek a szocializmusnak. Mai napság ugyanis mindenki panaszkodik és elégedetlenkedik, mindenki keveselli a jövődelmet, a fizetést és sorsának jobbrafordultát mindenki az államtól, a társadalomtól várja és követeli. Nem gondolják meg, hogy az állam, a társadalom: *mi magunk vagyunk*.

Azlan utóvégre is a nyomdász ipar nem tartozik éppen a legrosszabbul fizetett foglalkozások közé. Akárhány olyan pálya van, melynek eléréséhez az elemi iskolán kívül még nyolcz évi iskoláztatás szükséges, s a mely még annyi jövődelmet sem biztosít, mint a nyomdász foglalkozás.

Hogy milyen igazságtalanul és felületesen bírálják el a nyomdászok a saját körülményeiket, állapotaikat, azt legjobban bizonyítja kibocsájtott felhívásuknak az a része: *»Ilyen szomorúak a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők viszonyai. Nemcsak hogy sokan vannak, hanem még a foglalkozásukkal járó tudóvész is fenyegeti, megrövidíti életüket.«*

Hát miért éppen a magyarországi nyomdászok viszonyai ilyen szomorúak. Ha nálunk ilyen szomorú, akkor szomorú az egész világon. A mi haladás a nyomdai ipar terén eddig történt, azt hiszem,

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárczája.

A megbélyegzett.

— Irta: Pallos Árpád. —

Kerekes István megyei aljegyző egyike volt a legképzettebb és egyuttal a legtehetségesebb fiatalembereknek a megyében.

Még egészen fiatal, alig huszonhat éves volt, a mikor már e szép állást érdemelte ki s felebbvalói, ismerősei mind szép kariért jósltak a törekvő fiatalembernek.

Minden megvolt benne, a mi az embereket a társaságban megkedvelteti. Volt állása, mely előbb-utóbb szép jövőt biztosít neki, azonkívül csinos megjelenéssel és tetszerős külsevel áldotta meg a sors. Ha volt is benne a fiatalág hevéből, szilajságából, erős jellege, határozott egyénisége mindenkor visszatartotta őt a zajosabb mulatságoktól.

Volt is kellettje Kerekes Istvánnak a lányos házaknál. Minden ujára akár tizet is kapott volna fele-égül, ha ugyan szándékában lett volna az ilyesmi.

Azt azonban még a legnagyobb ellensége sem foghatta volna rá, mintha bizony ő akármelyik után nagyon is törné magát. A fáma

ugyan tudni vélte, hogy az aljegyző ur a kelleténél mélyebben tekintett Füzy Böske égszínké szemeibe, de ugyan ki hederítene az ilyen vidéki pletykákra? Kerekes István a legkevéssé.

Pedig hát ez egyszer csakugyan nem hiába zörgött a haraszt. mert az az egy bizonyos volt, hogy Füzy Böske alaposan belebomlott az aljegyző kaczkáisan kipödrött bajuszába.

Hát hiszen ami azt illeti, még az sem lett volna olyan nagyon csodálatos, ha Kerekes Istvánnak is megakad a két szeme Füzy Bösken, mert nemcsak hogy a megye leggondozottabb és legnagyobb prima fundusa mosolygott reá, de bizony, mi tagadás, a legszebb leány is volt az egész környéken.

A mi kedvesség és báj pedig szép leányban lehet, az mind bőven volt található Böskeben.

No azután meg az apja Füzy Gáspár, alispán is volt, a mi megyei hivatalnok előtt nem éppen a legmegvetendőbb apói tulajdonság.

Volt is Füzy Böskenek akkora udvara, akár ősszel a holdnak s a megyei bálakon holtra tánczoltatták karsu derekát.

Pedig hát hiába volt minden igyekvés, Böske udvarában Kerekes István játszotta az uralkodó planéta szerepét s csak csupán azt

kellett volna még eldönteni, hogy melyik a tulajdonképeni állócsillag s melyik a bolygó? Talán mind a kettő, talán egyik sem.

Annyit azonban a fiatalság is kénytelen volt elismerni, hogy Kerekes István alaposan benn ül a nyeregben s ember legyen a talpán, a ki onnan kiugraszta.

No hát ilyen embernek hitte magát Lőrinczy Ferkó, ki szintén erősen csapta a szelet Böske körül.

Az egész megyei fiatalság feszült kíváncsisággal leste, hogy ki marad a két daliás ifju között győztesként a porondon. Mindkettőnek nagy esélyei voltak. Mert míg Lőrinczy Ferkó mint a megye egyik legelőkelőbb és egyik legvagyonosabb gentry családjának sarja erősen bírta az öregek kegyét, addig az ismeretlen származású, a fővárosból odaköltözött megyei aljegyző szintén szívesen látott udvarlója volt a szép Böskenek.

Azt mindenki tudta, hogy két olyan kemény fejű és vasakaratu férfi, mint a minő Lőrinczy és Kerekes, nem egy könnyen enged majd a másiknak s éppen azért már egész legendakör szövődött a két fiatalember küzdelme köré.

A vidék többi szép leányai pedig sóvár irigységgel nézték a makacs küzdelmet, mert

annak hire eljutott hazánkba is s azt bevezették nálunk is. Mert ennek az ellenkezője megint nagyon szomorú lenne hazánkra nézve.

Nem olyan fekete azonban az ördög, ez esetben sem, mint a milyennek festik.

Az ólombetű ma már nem öl anynyira, mint azelőtt, mert az ólom már nem játszik olyan nagy szerepet a betűöntésnél, mint játszott előbb. S aztán a tudóvszt megkapják sokan olyanok is, akiknek soha kezében sem volt a »winkel.«

Szerintem a betűszedés egészségrontó hatása abban áll, hogy reggeltől estig zárt levegőben, állva dolgoznak. Szemükkel folyton a kézíratra kell nézniök, miközben a mellkas beesik, s a tüdő összezsugorodik.

Indítsanak a nyomdászok akciót inkább arra nézve, hogy napi munkaidejük kevesbítették, hogy így több időt tölthessenek a szabad levegőn, s jótékony mozgással ellensúlyozhassák a tüdőre ártalmas behatásokat.

Hogy azonban a „Munkánélküli nyomdászok százas bizottságá-“nak az egészségét rontja legkevésbé a betűszedés, azt még ők is elismerhetik.

Sphinx.

Aratás előtt.

A buzavirág még kéklik a gabonaföldek szélén, a pipacs még bontogatja biboros leveleit -- s az esti szél sultogása ringó, hullámzó tengert varázsol az alföld aranykalászos rónáira, — de néhány nap múlva már csak kopár tarló jelzi mindezek helyét.

Péter — Pál napkor ország szerte megindul az aratás, pengő éles kaszák hullajtják rendre a gabona sorait s vigdalolással rakja keresztibe a nép munkás gyermeke egy évi fáradozása jutalmát, az aczélos buzát, a nagyszemű rozst.

A földmívelésügyi ministerium a napokban adta ki ez évi jelentését, mely szerint az idén, csak közepes termésre lehet kilátásunk és legkevesebb egy millió métermázsával kevesebb, mint tavaly.

hát bizony közülök akármelyik is szívesen „igen“-t mondott volna a két versenyző bármelyikének.

De ilyen a sors. Míg egynek a fölöslegig sokat adott a jóból, a másiktól még a szükségset is megtagadja.

Hasztalan volt a lányos mamák minden intrikája, csak még fokozták a lovagi mérközés vehemenciáját.

*

Nagy estélyt adott a főispán, melyre hivatalos volt az egész megye szellemi és vagyoni előkelősége. Nem hiányzott természetesen a Fűzy család, valamint ott volt a két vetélytárs, Kerekes és Lőrinczy is.

Lőrinczy akkor tért meg a fővárosból, hol állítólag fontos ügyeket intézett el s mint valami győzelmes triumphátor, oly örömben sugárzott az arca, midőn belépett a főispáni termekbe.

Kerekes úgy látszik kedves dolgokat suttoghatott Fűzy Böske rózsás fülecskéibe, mert annak izzó, bibovörös arca a boldogság extázisában ragyogott.

Lőrinczy győzedelmes arc kifejezése kissé megdöbbenetette Kerekest.

— Vajjon minek örülhet ez magában olyan nagyon, — tépelődött az aljegyző, míg

A jelentés e része nem örvendetes, de annál elszomorítóbb az a megjegyzés, mely szerint feltűnő jelenség, hogy míg a nagybirtokosok nyeresége évről-évre növekszik, a kisbirtokosok jövedelme a legjobb esetben stagnál, és még többször — ha csekély mértékben is — de hanyatlak.

Nem akarjuk e jelenség részletesebb fejtegetésével azt bizonyítani, hogy par excellence földmívelő hazánkat mesterséges uton ipari állammá kellene fejleszteni. Az ipari munkálatoknál épugy váltakozhatnak inséges esztendő a jövedelmezőkkel, mint az agrár államokban, sőt ott még a biztosítás sem terjedhet ki — tüzesetek kivételével — egyéb elemi csapásokra.

Gabonára szükség mindig van, addig míg az amerikai piac nem teszi versenyével tönkre az itteni terményeket — a mi ellen azonban a most keletkező európai védvám szövetség hathatós fegyver lesz, — de az ipar terén néhány évtized múlva oly tultermelés lesz, hogy a hosszú időig tartó pangás számtalan egyszisztenciát fog tönkre tenni.

Egyetlen remediuma a mai viszonyoknak az, hogy a földmunkálatokat belterjesebbé kell tenni.

Miért hajt a nagybirtok aránylag nagyobb jövedelmet? Egyedül azért, mert nagyobb tőke befektetéssel dolgozván, modernebbül üzheti a gazdálkodást, jobb és tisztább vetőmagvakat vehet és végül jó és pontos munkát végző gépeket szerezhet be.

Igaz ugyan, hogy a nagy tőke befektetés igen problematikus értékű tanács, a mennyiben ezt csak ott lehet megfogadni, a hol egyáltalán van befektetni való tőke; pedig kisgazdáinknak épen ez a legfőbb baja, hogy állandó pénzügyi szükségletben szenvednek.

Igen, de épen e cél szolgálatában válik be különösen Németországban a szövetségi eszme, melyet a 70-es években pendített meg először Raiffeisen és melynek eredménye ma már 30,000 szövetségi és ennek nyomában járó virágzó földművelés.

Egy társulat könnyen visel el oly kiadásokat, melyeket az egyes kisgazdák csak nagy áldozatok árán tudnának megvalósítani. Fő előnye pedig a szövetségi mozgalomnak az, hogy felrázza a gazdaközönség legkonservatívabb rétegeit is tespedéséből. Mert mihelyt Pál gazda meglátja, hogy Péter szomszédnak mennyi előnyt hajt a viribus unitis elve, már csak büszkeségből is tultenni igyekszik rajta.

Vannak azonban az intenzív gazdálkodásnak oly fortélyai is, a melyek a szövetség nélkül is végrehajthatók.

A mai gazda legszívesebben egyedül a gabonavetéssel foglalkozik, lévén ez a földművelés oly ága, mely minimális munkát igényel. Elvetvén a magot, aratásig mi gondja sincs vele — és akkor is 2—3 hét alatt learatja, ki is csépli a termést és ismét pihenhet babérain.

Pepecselő munkával bibelődni nem kenyerre a magyar kisgazdának. Pedig a tavaszi hónapokban az aratásig való időt, ötven százaléknyi nyereség mellett, méhésszel és selyemhernyó tenyésztéssel tölthetni el, mit az állam is a legmesszebb menő mértékben szubvencionál.

Azután — különösen nagy városok közelében itt van a konyhakertészet, melylyel hazánkban, vajmi csekély kivétellel, egyedül bolgárok foglalkoznak, busás jövedelemmel. Vagy például itt a gyümölcsészet, mely ismét a francia nép jó százalékának adja meg mindennapi kenyerét.

Hagyjuk meg a tengerparti államoknak az ő nagyiparukat és ne vágyódjunk idegen babérok után, de tegyük le szinte közmondásos renyhességünket és vállvetett munkálkodással tegyük jövedelmezőbbé, virágzóbbá agrikulturánkat.

Levél a szerkesztőhöz.

Privigye, 1901. június 21.

Tekintetes szerkesztő Ur!

Becses lapja 24-iki számában megjelent „Nyitrávölgy magyarosodása“ című cikkelyre — szerkesztő ur kívánsága szerint — óhajtok én is röviden, de teljes körültekintéssel szülővárosom teljesen hazafias érzelmű közönségét

egy gondolatnál hideg borzongás remegett végig egész valóján.

— Hátha megtudta azt, a mit egész életén keresztül rejtegetett, a mi miatt már egyszer menekülnie kellett a fővárosból s a mi örök átokként minden tervének, minden törekvésének gátló akadályául lépett fel.

— Kezeiket csókolom! — e szavakkal lépett oda Lőrinczy s Kerekest, mintha ott sem lett volna, egy pillantásra sem méltatta.

Kerekes félve, mint a ki rosszat sejt, barátságosan nyújtá oda jobbát Lőrinczynek, de az kevélyen, kiszámított dölyfösséggel utasította azt el, miközben harsány hangon, hogy mindenki hallhassa, vágta szemébe az inzultust:

— Fattyuval nem fogok kezét!

Az egész társaság megrettenve tekintett a megalázottra s már a botrány vészterhes viharadarának sűrű szárnycsapásait lehetett hallani.

Kerekes pedig viaszárga arcczal, kintől gyöngyöző homlokkal, mint a halálraitélt, szótlanul állt ott.

A kinos csendet Böske szakította meg s míg belső indulatait a kitörő szeretet fékezni nem tudta, egy szavával elárulta azt a nagy szeretetet, mely őt a megsértett férfihoz kapcsolta.

— Pista, te hagyod ezt? Ugy-e nem igaz hazugság, a mit Lőrinczy mondott? Két könnybelábadt, az ijedtségtől tágranyított szemével könyörögve tekintett a megalázottra, de annak egyetlen vigasztaló, egyetlen féltés szava nem volt, hogy arczába vágghassa Lőrinczynek vádjait. A felindulástól ziháló melle artikulálan szavakat hörgött s mint a kinek már nincs mit keresnie az előkelő társaságban, lassan, vontatottan, szó nélkül, csendben hagyta el a termet.

Mindenki megilletődve attól az iszonyú fájdalomtól, mely egyszerre megtörte a hatalmas, athléta természetű Kerekest, búsan tekintett az elvánszorgó aljegyző felé s a főispáni estély fényessége mindenkiire a halotti tor benyomását tette. S csakugyan, arra a társaságra nézve meghalt Kerekes s nincs hatalom, mely feltámassza.

Az egész társaság kedvetlenül maradt együtt s rövid idő múlva lassan-lassan szállingózni kezdtek az érdekelt felek, hogy mielőbb tullegyenek a társaság kíváncsi kérdézősködésein.

A hátramaradottak azután alaposan szétzedték a szereplőket.

*

Kerekes István lehorgasztott fővel vágott

ügy és olyannak bemutatni, mint a milyen az tényleg.

Első gondolatra az ember azt hinné, hogy nagyon bátor ember írhatta a cikket, — mert volt annyi bátorsága, — egész Nyitra-völgye, benne Nagy-Tapolcsány és Privígye városok közönségét ilyen alaptalanul lerántani. De egy kis gondolkodás után, a sorok között az olvasó arra a meggyőződésre jön, hogy az valami különöz lehet, a ki nem tudja azt, hogy Magyarországon nem minden ember Debreczenben született.

A cikk aláírója P. Lengyel Béla felelős szerkesztő úr. Nem akarom hinni, hogy ő azt saját meggyőződéséből írta volna, hanem hogy a Privígyére vonatkozó közleményt innen kapta. A mennyiben mégis saját meggyőződéséből írta, kellett, hogy Privígyén megfordult, még pedig oly helyen, a hol csak német és tót társalgást hallott. Bocánatot kérek Tekintetes Szerkesztő úr, de ebből még nem következik az, hogy a privígyei közönség, még pedig elég rohamosan ne magyarosodnék. Megjegyzem, hogy ha tényleg társalgott vagy hallott is társalogni tótul és németül a Szerkesztő úr Privígyén, ezért azok az urak teljesen magyar érzelműek. A privígyei közönséget csak az kritizálhatja, a ki azt legalább 25 év óta ismeri. Az pedig határozottan dicsérni és nem elnémetesedéssel és eltótosodással fogja vádolni.

A privígyei tudósító úrnak tájékoztató válaszul pedig szolgáljon a következő:

Privígye a földrajzi fekvés szerint a felvidéken van, tehát a sorstól sujtva tótajku vidéken, de azért nagy része magyarajku. Az egész közönség azonban határozottan magyar, hazafias érzelmű. A hivatalokban mindenütt a hivatalos nyelv a magyar. (No az nem Privígyének az érdeme! Annak úgy kell lenni még Nagy-Szebenben és Brassóban is.) (Szerk.) A város, a közbirtokosság, a róm. kath. autonom hitközség, a takarékpénztár, a posztógyár, az összes egyesületek: szóval minden néven nevezendő erkölcsi testület és egyesület édes magyar hazánk nyelvén vezeti az összes üléseit és jegyzőkönyveit. A tanuló ifjuságunk valláskülömbőség nélkül, az iparos segédek és tanoncok, a fiatalabb iparos mestereink 15—20 év óta tanulják a magyar nyelvet, és büszkék arra, hogy magyarul beszélhetnek. Ezt maga a tudó-

neki a csillagsugaras éjszakának. A langyos tavaszi szellő lágyan simogarta izzó homlokát és a rügyező fák jóságosan bólogattak feléje tar koronájukkal, mintha azt mondták volna neki:

— Jól tetted, hogy ott hagyta azt a társaságot. Nem való vagy te közéjük. Neked igazán érző szived van, azoknak kérges, kiégett husdarab van a helyén. Becsületes ember vagy te azért, ha nem is volt apád s ha téged büntetnek azért, a mi talán anyád vétke volt.

Kerekes Istvánt e szavak, avagy talán az üdítő, hűs léghő kissé helyreállította. Rendbe szedte gondolatait és igyekezett a helyzetet tisztázni maga előtt. Azt belátta, hogy ő abba a társaságba többé vissza nem térhet. Arról meg épen nem is álmodhatik, hogy a dölyfös, udvarlását amugy is rossz szemmel néző Fűzy Gábor hozzá adja a leányát. És Böske? — E gondolatnál szive összeszorult, Most tudta csak meg, hogy mi volt e leány neki, mikor elvesztette. Böske hangjában is volt valami, mikor arra biztatta, hogy forrassa torkára Lőrinczynek vádjait, ami azt sejtette vele, hogy a leányban is benne van az apja gögös vére és soha se határozná el magát, hogy ő hozzá menjen.

Mit csináljon? A tavaszi ég miriád csillagaival tanácstalanul bámult le reá s Kerekes izzó homlokát egy korhadat fatörzshöz szorítá.

sító úr is beismeri, hogy a privígyei polgár-ember — fennen hordja és hirdeti magyar állampolgárságát — kereskedőink ezégei egytől-egyig mind magyarok. Üzleti levelezésük és érintkezésük magyar. Szóval Privígyén minden hivatalos és üzleti levelezés és tárgyalás magyar.

Mink a mi körültekintő és figyelő képességünkkel teljesen meg vagyunk elégedve közönségünk hazafias érzelmével és magyarosodásával.

Hogy a tudósító úrnak doblártyája csak egy nyelvre termett, azon csak ő maga segíthet. Viszont az, hogy mi privígyeiek három — magyar, német és tót — nyelven is értjük egymást, az azt hiszem sem értelmiségünkéből, sem pedig tiszta magyar hazafiságunkból nem von le semmit.

Igy áll a magyar nyelv ügye Privígyén és nem úgy, a mint azt — a tisztelt tudósító úr nem tudom mi okból — szeretné feltüntetni. (Ebbe ugyan nagyon beletörtött a bicskájája.) —

Az igaz, hogy csak nekünk van ahhoz szerencsénk, hogy ha idegen jön — ha mindjárt tót lakta vidékről is — hozzánk, tennen hirdeti, hogy ő csak magyarul ért.

Mink privígyeiek azonban áldozni is tudunk ha kell a magyar haza oltárára, pénzben és vérben egyaránt.

Csak arra kérem a t. tudósító urat, hogy máskor több meggondoltsággal és alaposzággal írjon, mert a magyar ember mindig csak valót mond és ír.

Levelező.

Ejha, t. Levelező uram de mérgesen rontott be a szerkesztőségünkbe! Hát ez kell a magyarnak! Helyes, nagyon helyes! Ha érdemlően a szemükre lobbantják azt, hogy nem magyarosodnak, akkor csak tessék odavágni, hogy hátrább az agarakkal! —

Lássa kérem, ily érzelmekkel fogadtam a kétségtelenül hazafias fellobbanástól nekitüzésedet cikket. És higye el kérem, hogy szerény cikkem búsán lett volna jutalmazva, ha azt elejétől végig lezáfolyják. De már bocánatot kérek. Levelező uram, önnek ez nem sikerült. Czikke csak a jó akaratot tanusítja, de korántsem azt, hogy jalkiáltásom alaptalan volt. Mert nem tekintve a cikkében már megtett megjegyzésünket, sehogysem fogadhatom el azon érvét, hogy hiszen, ha azok az urak tótul vagy németül társalognak is, azért azok magyar ér-

Elmenjen innen is, mint a hogy elmene-kült a fővárosból? Fusson mint üzött vad mindenünnen, a hol csak lábát megvetette? S mindez miért? Mert a társadalmi felfogás a gyermekben bünteti a szülők vétkeit? Ó anyja egy ballépése miatt örökre száműzött legyen abból a körből, melynek légkörét ha nem szívhatja, nem ér az élete egy fületlen gombot.

S ekkor mind jobban és jobban kezdett kibontakozni előtte az öngyilkosság eszméje. Ha egyszer meghalt, mindenki sajnálni fogja. Akkor már nem kell többé attól félnie, hogy szemébe vágják minden perczen azt, ami igaz, de amitől ő irtozik. S ha meghal, megboszulja magát azokon is, kiknek utjában állt s őt a gyilkosságba kergették.

Mire e gondolathoz ért, Kerekes már gyermekek örömmel ragaszkodott a halál gondolatához. Igen, megöli magát. Nincs senkije amugyse, aki igazán szerette, édes anyja ott porlad a pesti temetőben. Édes atyja pedig... hát volt neki édes atyja?

Mikor kis gyermekkorában kérdezte anyját, hogy hol van az apja, az mindig könnybe lábbadt szemmel, szomoruan mondogta: meghalt. Mikor aztán felnőtt és először vágta szemébe azt a szót: fattyu, s ő a fájdalom deliriumában kérdőre merte vonni édes anyját...

zelműek ám! Tudja kérem, az ilyen érv már nagyon is agyonkoptatott frázis. Mert az illető urak vagy nem tudnak magyarul, vagy igen! Az első esetben szomorú árnyat vet az a magyarosodásra, a másik esetben pedig — az áldóját neki! — hát miért nem beszélnek magyarul? Talán zengzetesebb a tót, vagy a germán nyelv?

De t. Levelező uram, még nyomósabb okom is van arra, hogy mult heti cikkkemet teljes egészében továbbra is fenntartsam.

Cikkével egyidejűleg Privígyéről ezt illetőleg még egy levelet kaptunk. Az a levél meg így kezdődik: »Szívvel üdvözlöm azért a sok igazságot tartalmazó szép vezércikkért Lengyel urat. Privígye fájdalom, nagyon hátra van a magyar nyelv használatának tekintetében.« Sajnálatomra, e levél tartalmát szó szerint nem közölhetjük, mert annak írója megjegyzi: »Ezek csak adatok akarnak lenni az ígért cikkek folytatásához,« másrészt pedig már azért sem közölhetjük, mert az adatok közt akad olyan is, mely direkt egyes személyeket érint s mi lapunk tendenciájának megtefeleően, nagyon szigoruan vesszük azt, hogy bármily polemikában egyes személyek ne szerepeljenek.

Igy hát a levél egyes markánsabb kitételeit teszem kérdés tárgyává. Igaz-e az, hogy évekkel ezelőtt Privígyén a városi hirdetések a dobszó után magyarul és tótul adták tudtul és ma csak tótul? Igaz-e az, hogy a plébánia papjai, a magyarul tudókkal, sőt a gymnasiumi ifjusággal is tótul beszélnek? Igaz-e az, hogy nevezett gymnasiumban az izr. hittant a rabbinus németül tanítja? És végül igaz-e az, hogy az ottani kereskedők zöme német számlákat és német nyomtatványokat használ?

Im egyelőre e kérdésekre kérek határozott feleletet. Mindaddig azonban, míg a fentiek nem ezáfolhatják meg, addig én nem érzem magamat lezáfolytnak.

P. L. B.

HIREK.

Kinevezés. Schultz Rezső lévai pénzügyi fogalmazó a nyitrai pénzügyigazgatósághoz segédtitkárrá végleges minőségben kinevezett. Jól megérdemelt előléptetése alkalmából üdvözljük!

Évzáró vizsgák a nagytapolcsányi izr. népiskolában. Az izr. népiskola iskolaszékének elnöksége az évzáró vizsgálatok sorrendjét a következőképen állapította meg: június 26-án délelőtt az I.—II. oszt., d. u. a III. oszt. vizsgálat; június 27-én délelőtt a IV. oszt., délután az V.—VI. osztály; június 29. és 30-án hittani vizsgálatok.

akkor, akkor az megvallotta azt a nagy szerelmét, mely apjához fűzte s a balsorsot, mely oly ifjan, a lakodalom előtti napon, félreértés folytán a mérge áldozatává tette.

Tehát mindenütt a balsors! Kitartóan üldözi és nem engedő pihenni sóha. Legyen hát neki igaza!

Ily gondolatok kavargtak fejében, midőn hirtelen utját állotta az erdő végén levő kákás tó.

A víz hullámai oly sejtelmesen susogtak puha pihenésről, örök nyugalomról, hogy nem tudott ellenállani azok hivatató szavának...

Egy loccsanás nesze verte fel a hajnal titokzatos esendjét.

Haragos vizgyűrűk örvénylettek egy helyen, mind távolabb és távolabb hordva a gyönyöző vizkarikákat.

Majd elsimultak azok is. A víz fölé hajló szomorú fűzek harmatkönnyeiket peregtek alá a tó tükörébe, a felkelő nap izzó korongja pedig haragosan kelt fel a szemközti hegyek mögül, mint aki nincs meg légedve a világ sorjával...

Majális. A privigyei iparos ifjuság a június hó 16-ára kitzűzött majálisát kedvezőtlen idő miatt június hó 23-án fogja megtartani a Püsti fenyves városi erdőben. E majális mindennemű tisztá jövedelme a privigyei kath. legényegylet egyházi zászlójának megszerzésére fog fordítani. Felülfizetések a nemes czél érdekében hálás köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtázva lesznek. Jegyek előre válthatók Khuebach János és Csentyik József uraknál. Belépő-díj személyenkint 1 korona. Program: 1. A tagok az egyesület helyiségében gyülekezve, délután 1 órakor az Erzsébet-téren végzett körséta után fognak zeneszóval az erdőbe kivonulni. 2. A majális-téren játékokkal és magyar népdalok éneklésével szórakoztatja az ifjuság a közönséget. 3. Délután 6 órakor az egyesület nemzeti színű zászlójának felavatására a t. közönség 6 koszoruleányt és zászlószülőket választ s ezután az elnök a zászlót felavató beszédét mondja el. 4. Gyurják Bálint egyleti r. tag Csepreghy Ferencnek „Isten áldja meg a tisztas ipart!” ez. versét fogja elszavalni. 5. Gabányi Árpád „Szerencsés szerencsétlenség” című páros jelenetét előadja Borsódy Mariska és Pusmann Tibor egyleti r. tag. Ennek végeztével táncz. 6. Az egész délután folyamán a t. közönségnek alkalom nyújtatik a confetti és serpentin csatában való részvételre. 7. Lesz nemzetközi világposta is, melynél azon hölgy, ki a legtöbb levelezőlapot kapja, egy értékes albummal fog megajándékozni, — ha pedig férfi lesz ilyen, egy üveg finom vörös bort nyer. Zárlat 8 órakor. 8. Kugliverseny a legmérsékeltőbb árakkal hölgyek és urak részére, 10—10 nyeremény tárgygyal. Zárlat 7 órakor.

Nyilvános nyugtázás. A siketnémák váci országos intézete javára a nagytapolcsányi állami iskola növendékei közül újabban adakoztak: Rosenberg Hermin, Adler Blanka, Rosenberg Elza, Munk Ilka, 20—20 fill., Freund Janka, Hirschler Eleonora, Neumann Teréz, Heszterényi M., Zsoldos Hermin, Linkenberg Hermin 10—10 fill. Schwarz Mária, Burza Erzsébet 8—8 fill. Porgesz Sarolta, Felsenburg Aranka 6—6 fillért.

A nagytapolcsányi betegsegélyző pénztár működési területe kiterjed a nagytapolcsány-zsámbokréthy és privigyei járásokra. Főnt a Handlovka patak völgyében és Handlova községben sok iparvállalat van, melynek alkalmazottai közül alig egy-kettő van a segélyegylet kötelességében. Nem tudjuk, hogy kik az okai ennek, vajjon a munkaadók-e, kik takarékosági szempontból titkolják el alkalmazottaik nevét és számát, avagy talán a segélyre szoruló tájékozatlansága, de azt tudjuk, hogy ez az állapot egyenesen merénylet a munkásoknak személyi érdekei ellen. Lehet, hogy ők maguk az okai ennek, mert hát régi dolog, hogy némely embert még a menyországba is kötéllel kell beránczizálni, de hát végre a tagság kötelezettsége törvényben van kimondva, tehát érvényesüljön a törvény ereje, még pedig szigoruan.

Itt a kerékpározás tilos. A kik még kételkednek azon, hogy a rendeletek csak írott malasztok s arra való, hogy legyen mit meg nem tartanunk, azok menjenek a tavarnoki sétatúra. Már régóta ott fityeg — vagy talán már nem is fityeg — valamelyik akáczfán a tilalmat jelző táblácska: „Itt a kerékpározás tilos!” Ez a táblácska eddig nyilván csak arra volt jó, hogy a kerékpározók könnyebben megtalálják a jó utat, mert ha döcögős lenne ott az út, akkor nem kellene a tilalmat jelezni. De most már annyira vagyunk, hogy nem sokára minden sétálóknak egy táblácskát kell majd a hátára felakasztani azzal a felirással: „Itt a kerékpározás tilos!” Hanem sajnos! Aból a szomorú tapasztalatokból — t. i. hogy a mi hátunk beválik-e bicikli-utnak — már nekünk is ki fog jutni.

Télen nagyon hideg van, nyáron nagyon meleg van. Thuróczy Vilmos nyitravár-

megye főispánja 18-án délután öcsésével Dr. Thuróczy Károly megyei főorvossal, Nagy-Tapolcsányba érkezett. Itt időzése alkalmával megvizsgálta a főszolgabírói hivatalt, mely alkalommal teljes melegegésének adott kifejezést. Csodálatát fejezte ki a hivatal főnöke előtt, hogy — daczára az egyik szolgabíró huzamosabb idő óta való betegkedésének — nem talált restancziát s ez okból nem érti, hogy miért sürgettette annak idején a hivatal egy másik szolgabíró kineveztetését. Szóval: a szolgabírói hivatal igyekezett azon, hogy erő megfeszítéssel a hiányzó munka-erőt pótolhassa s most baj, hogy nincs restanczia. Az is baj, ha dolgozunk, az is baj, ha nem.

Egy nyilvános utca bérbeadása. A privigyei képviselőtestület utolsó ülésében, a sok kérvény között, Chlárok István urát elfogadta, illetve annak eleget tett. Sem kisebb, sem nagyobb dolog nem történt ugyanis, csak egy nyilvános utcát — a mely az ő háza mellett van — adták bérbe neki. Nem értjük, hogy sógorság vagy komaság érvényesül-e a képviselőtestületben? Azt azonban látjuk, hogy pártatlan igazság nem. — T. képviselőtestület, nem emlékszik már Freiberg József ur kérvényére? Pedig az sokkal kevesebbet kért, mint Chlárok ur. Tehát több igazságot kérünk. Különben az úgy megfélebbtetett. L.

Vegyészeti gyár Nyitrán. Pálffy János gróf Nyitramegyében, két millió koronával, több száz munkással egy nagyobb szabású vegyészeti gyárat szándékozik létesíteni.

Vezérkari utazás. A folyó hó 23-ától július hó 4-ig terjedő időközben Nyitráról elindulva Ar-Maróth, Nagy-Ugrócz, Privigye, Znióvárja, Turócz-Szent-Márton, Alsó-Kubin, Zsolna, Vág-Beszterczen át Trencsénbe egy vezérkari utazás fog megejteni, mely alkalomból folyó hó 24-én Ar-Maróthon, 25-én Nagy-Ugróczon 26 tiszt, 55 legény és 49 ló fog átvonulni.

Motoros kocsik. Nagy riadalmat és bámulatot keltett Nagy-Tapolcsányban pénteken este egy nagyszombati motoros kocsik, melynek gazdája vendéglátó ismerőseit hozta haza valami kirándulásról. Az egyenletes puffogás és zakatolás, melyet a motor működése keltett, csakhamar összecsodította az utca népét, és a lármázó gyermekrajt, mely úgy vetette magát a kocsik után, mint a kopó-falka a nyúl után. Kicsi híjja, hogy a gyerekek elragatásukban le nem ránczizgálták a kocsik utasait, s a leg hátul ülőnek valóságos vívőgyakorlatokat kellett véghez vinni botjával, nehogy lemaradjon a gyerekek szeretetreméltósága miatt a kocsiról. Az utca alantas népe pedig szájatva bámult az „ördög masinájára”, mely magától szalad s hihetetlenül csóvalta a fejét, mint az olyan ember, kinek nem fér valami a fejébe. Találgatták, hogy hát miként is szaladhat az ló nélkül. Egyik azonban kibökte, hogy hát valószínűleg a kocsik belsejében vannak elrejtve a lovak. A mint hogy igaza is volt. Mert a mozgó gépezet csakugyan a kocsik belsejében van elrejtve.

Az állami tisztviselők mozgalma. Az állami hivatalnokok türehtetlen javadalmazási és szolgálati viszonyainak rendezése érdekében megindult mozgalom tárgyában Miaván is tartottak értekezletet s az intéző bizottság megalakulván, Jeszenszky Béla kir. jbró bizottsági elnökké, Trncsik Lajos kir. adótárnok intéző elnökké és Kroó Mór kir. stkvvezető jegyzővé választott meg. A bizottság egyuttal abban is megállapodott, hogy a kirületi országgyűlési képviselőket az állami tisztviselők érdekeinek buzgó fölkarolására kéri föl. Hát Nagy-Tapolcsány és Privigye állami tisztviselői nem tartják szükségesnek azt, hogy szervezkedjenek? Olyan gyöngy dolguk van? Vagy pedig

várják azt, hogy a sült galamb a szájukba repüljön? — Erre különben még visszatérünk!

Állatforgalmi korlátozások. Az osztrák belügyminiszter legujabb intézkedéseivel azonnal kezdődő érvényességgel a következő intézkedéseket léptette életbe: Sertésvesz miatt tilos sertéseknek Ausztriába való bevitel: Máramarosvármegye taraviczi, Nyitramegye szenicz, Szepesvármegye szepesszombati, Vasvármegye muraszombati, Zalavármegye alsó-lendvai, Zemplénavármegye homonnai és sztrókói járasaiból. — Sertésorbáncz miatt tilos a sertéseknek Ausztriába való bevitel: Nyitramegye szeniczei, Szepesvármegye ó-lublói, Trencsénvármegye puchói és trencsényi járasaiból.

Hatóságok és a munkaszünet. Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter tapasztalván, hogy egyes hatóságok területén a vasárnapi munkaszünetet nem úgy tartják be, mint azt az erre vonatkozó törvény elrendeli, most leiratot küldött a hatóságokhoz, melyben meghagyja, hogy a munkaszünet ellen vétőkkel szemben legszigorúbban járjanak el és az ellenőrzés megkönnyítése czéljából vegyék igénybe a hatóságok az ipari és kereskedelmi testületeket.

Lopás. Nagy-Tapolcsányban napirenden vannak a kisebb-nagyobb lopások. Nap-nap után újabb lopások tartják az itteni lakókat rémületben. Legutóbb a »Népkert« jégvermét tisztelte meg az »ismeretlen tettes« becses látogatásával. Az ajtó zárát álkulcsal nyitotta fel és a veremben levő élelmi készletet magával vitte. Igazán helyén való már, hogy rendőrségünk kissé szorgosabb körültekintéssel legyen.

A pöczegödrök szagtalan tisztítása! Azon halandó, ki e héten úgy éjjeli 10 óra tájban városunk népes utcáin sétálgatott — akarva nem akarva — kénytelen volt zsebkezdőjét orrához kapni. És ez mind csak azért történt, mert t. Juck uram szagtalanítva tisztította a pöczegödröket. — Ejnye, hát már azt hitte, hogy szaglási érzékünk annyira eltompult s az eau de colon finom illatát sem tudjuk már bizonyos szagoktól megkülömböztetni. De végre is, hol maradt serény rendőrségünk? mely igen tisztelt Juck urat figyelmeztette volna, hogy nálunk a szagtalanított — (elég volt a jóból) tisztítás csak éjjelkor kezdődhetik.

Kutya a szerkesztőségben.

Tehát már nemcsak „kertben” van a kutya, hanem van olyan *kutya*, a mely a szerkesztőséget is meglátogatja.

Lapunk zárta előtt, a midőn a korrekturával vagyunk elfoglalva, halk kaparászás hallatszik az ajtón. Nőgatjuk belülről, hogy szabad, de az ajtó nyilni nem akar, hanem a kaparászt nyöszörgés váltja fel. Lágy szívű kollegánk, — mert a szerelem heve szívet meglágyította, — résztvevőleg közelg az ajtó felé, hogy azt a künnlevő ügyfogyottnak kinyissa. De alig nyílik meg az ajtó, egy test röpül be rajta, székeken, kutyanyelveken át s fölterem az asztalon. Egy pillanat műve volt, hogy az iratokat összetépte, a hat tintás üveget feldöntve, kollegánk egész korrekturáját megsemmisíté a papirosokon szétfolyt tinta-ló. Ez azután radikális cenzura volt.

Szerencse, hogy a gépben benn van már az egész hírközlemény, mert hírek nélkül állanánk most. Azonban a sajtó-

libáknak ez egyszer nem mi leszünk az okai, mert *Szelim*, a nimród eb tette tönkre egész korrekturánkat.

Provokálás és bárminemű fegyvernemmel való összeverekedés terhe alatt felkérjük *Szelim* gazdáját, a ki jelenleg szolgabíró, hogy iratainkat többé ne appartiroztassa, ha pedig már olyannyira szeret az a *Szelim* mindent elvinni, viszont vigye el őt is gazdájával együtt az ördög . . .

Irtam dühömben *Riporter.*

Szerkesztői üzenetek.

Levelező, Privígye. Cikkét megkaptuk s a mint látja, az *Audiatu et altera pars* elvénél fogva azt közre is adtuk. Az egyik hírt térszűke miatt nem használhattuk fel.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Kiadó és laptulajdonos:
a szerkesztőség.

N y i l t t é r.

Az e rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Tanítóink figyelmébe!

A «Magyar Földhitelintézet» a hazai gyümölcstenyésztést a községi faiskolák útján előmozdítani óhajtván, az 1892. évtől kezdve az 1902. évig minden évben 1 drb 600, 2 drb, 400 és 18 drb 200 koronás jutalmat tűz ki oly tanítók jutalmazására, kik faiskolát kezelnek és a fatenyésztés terén szemebetűnő sikert képesek felmutatni. Ezen díjakra pályázhat minden magyarországi faiskolát kezelő néptanító, valamint oly községi kertész is, ki a faiskola kezelésén kívül a népiskolákban a gyümölcstenyésztést hivatászerűen tanítja

és tanításának eredményeként községében és vidékén a nemes gyümölcs termelése terén látható sikert képes felmutatni. Különös figyelemben fognak részesülni azon tanítók, kik a filoxera által elpusztított vidékeken kezelnek mintaszerűen faiskolát. A pályázati kérvények megbirálásánál kiváló súly fog fektetett, a minél kevesebb és leginkább keresett gyümölcsfaj nagyban való szaporítására, a faiskola kerítésének minőségére, az oltás módjára, a magas és félmagas törzsű fák helyes nevelésére. A folyó évi díjakra a pályázati kérvények ez évi július hó 1-éig adandók be az illető kir. tanfelügyelőséghez. Az ekként beérkezett kérvények az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” és az „Országos Magyar Kertészeti Egyesület” kebeléből összeállított bíráló-bizottság által fognak tárgyalatni, mely bizottság a pályázók faiskoláit, ha azt szükségesnek tartan a központi vagy vidéki megbízottjai által meg is szemlélteti. A pályázók faiskola-kezelő tanítók egy koronás bélyeggel ellátott pályázati kérvényeikhez faiskolájuk vázlatos rajzát, részletes leírását az abban található csemeték és oltványok kor-, nem- és fajszertinti kimutatását mellékelni tartoznak.

Hirdetések

— jutányos árban —

felvétetnek

— a —

„Nyitrai Völgyi Lap”

— kiadóhivatalában. —

Hirdetések.

Fontos sérvbajosoknak.

Szenzációs találmány!

Egy magyar találmány sem lett oly általánosan jónak elismerve, mint a Politzer által feltalált cs. és kir. szab. gummisérvkötő. Ezen sérvkötő előnyei a többi sérvkötők között a következők: 1. Nem gyakorol kellemetlen nyomást. 2. Ugy éjjel, mint nappal hordható. 3. A peloták oly módon idomulnak a sérvhez, hogy a sérvkaput teljesen elfödik és így a sérv kicsuszása lehetetlen. 4. A biztonsági öv feltalálásával pedig a sérvkötő lecsuszása meg van gátolva. Czélszerűségét nem egy bel- és külföldi orvosi tekintély ismerte el. Használhatóságát bizonyítja továbbá azon számos köszönet és hála nyilatkozat, mely a világ minden tájékáról (Német-, Orosz-, Francia-, Olasz-, Törökország, Amerika, India stb.) hozzánk beérkezett, melyek a t. vevőinknek mindenkor rendelkezésükre állanak. Czélszerűsége mellett az árak mérsékeltek. Egyoldalú ára 7 és 10 forint. Kétoldalúé 10 és 16 forint. Gyermekeknek a felével olcsóbb. Rendelésnél a test bősége kéretik centiméterekben, továbbá, hogy a sérv jobb, bal, vagy mindkétoldalú-e. Nagy raktár továbbá valódi angol és francia aczélrugó sérvkötőkben, haskötő, köldökkötő, irrigateur, mindennemű méhfecskendő, görcsérharisnya, hátegyenestartó, légpárna, ágybetét, havibajfelfogók és minden e szakmába vágó czikkeken. Egyedüli képviselőség valódi angol és francia

GUMMI-különlegességekben.

Postai megbízásokat, rendelményeket pontosan és titoktartás mellett leggondosabban utánvétellel eszközöl

Politzer Mór és Fia

cs. és kir. szab. orthopediai kötszereszek Budapest, Deák-Ferencz-utca 10 m. — Alapított 1858. — Árjegyzék kívánatra zárt borítékban bérmentve küldetik.
A czimre tessék ügyelni!

Dús választéku
női- és férfi ruha-
szövet kelméit,
vászon és fehérneműek
nagy raktárt ajánlja nagyban és
kicsinyben

a legjutányosabb árak mellett

BERNFELD JÓZSEF

→ rőfös-, posztó- és gyapotkelme kereskedő ←

Nagy-Tapolcsany (főtér, saját ház.)

— A „Korona szálló” tőszomszédságában. —

Egy drb. 6 személyes fehér asztalterítő tiszta len,
csak 2 korona, fehér len zsebkendők, rumburgi

vászon 25% gyári áron alul.

Ingyen nem, de legolcsóbb ár mellett dús választéku
maradék posztószövetekben, 50% az eredeti áron alul.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

Confectió,- valamint férfi- és női divatáru és fehérnemű raktáromat

tetemesen megnagyobbítottam és a legújabb divat szerint rendeztem be. Egyuttal felhívom a n. é. közönség figyelmét

mindennemű rövidáruimra

és különösen

KARLSBADI CZIPÓRAKTÁROMRA,

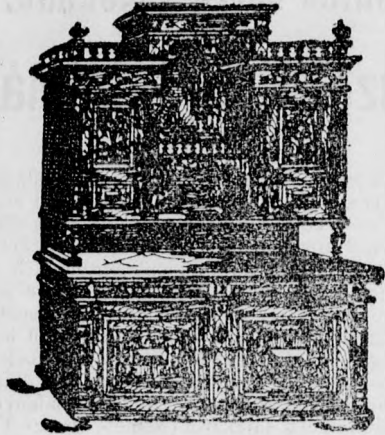
mely úgy minőség, valamint tetszetős forma tekintében felülmulhatatlan.

Tisztelettel

BERNFELD ADOLF,
divatáru kereskedő.

Az Első Nagytapolcsányi Butorraktár.

Hartenstein és Berliner.

A n. é. vevő közönség szives figyelmét felhívjuk a Nagytapolcsányban (Főtér 20 sz. alatti Munk József-léle ház I. emeletén) lévő „Első Nagytapolcsányi Butorraktár“ törv. bejegyzett cég alatti

nagy butorraktárunkra.

Állandóan raktáron tartunk:

— Ebédlő-, háló-, szalon-, előszoba- és konyha-berendezéseket. —

Vasbutorok, lőszőr és afrikmatraczók, képek, tükrök valamint tömören hajlitott fabutorok
állandón kaphatók.

Arcképeknek a legújabb módszer szerinti nagyítását aquarell kivitelben is elvállaljuk.

A n. é. közönség szivestámogatását érve, maradunk

kiváló tisztelettel

Hartenstein és Berliner

CZIGLÉNYI JÓZSEF

épület- butor- és mű-asztalos

első nagytapolcsányi temetkezési vállalkozó

Nagy-Tapolcsány, Korosi-utca (saját ház).

Raktáron tart: kész diszes **szoba-butort** (Faragott, barokk- és ó-német stílusban); kész fa- és érczopor-
sokat s mindenféle temetkezési czikkeket.

Diszes koszorúkat és szalagokat.

